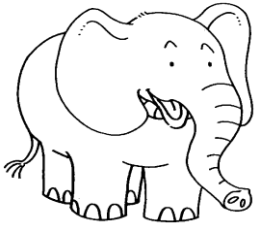

EERLIJK = EERLIJK! (een verhaal bij Matteüs 20)

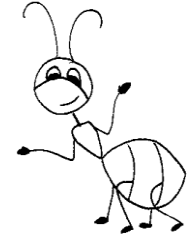
Toen de eekhoorn die morgen wakker werd, wist hij het zeker: het was tijd. Hij voelde het aan de wind die de bladeren deed ritselen, sommige bladeren begonnen al te verkleuren. De eekhoorn voelde een vreemde drang van binnen.

Op dat moment kwam de olifant langs. Hij wilde gedag zeggen, maar in plaats van dat er woorden kwamen, kwam er een grote straal beukennoten uit zijn slurf. 'Voor jou!', zei hij opgelucht. 'Hoe weet jij dat het tijd is?' vroeg de eekhoorn verbaasd. 'Tja', zei de olifant, 'niet zo moeilijk, want de beukennoten gaan vallen! Vandaar...'

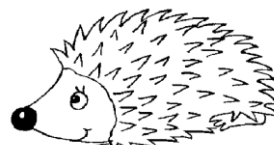
De eekhoorn was blij verrast. 'Blijf', zei hij opgewonden, 'dan vieren we feest, wacht ik zal ook de anderen uitnodigen.' En weg was hij.

In de tussentijd ging de olifant verder met het verzamelen van beukennoten voor de eekhoorn. Hij zoog ze op met zijn slurf en blies ze op een grote hoop weer uit. Toen de eekhoorn terug kwam met de mier, lag er al een aardig bergje. 'Heb je taart?' vroeg de mier. 'We gaan toch feest vieren?' 'Nee, wacht', zei de eekhoorn. 'we moeten er allemaal zijn. Ik ga kijken waar de egel blijft.' En weg was hij.

In de tussentijd ging de mier ijverig aan de slag met de beukennoten. 'Ik ga een taart maken', bedacht hij, 'geen feest zonder taart en we hebben beukennoten genoeg.' De mier was zo verdiept in zijn taart dat hij niet zag dat de egel aankwam samen met de eekhoorn.

Op elke stekel zat een beukennoot. 'Ik kan niet zoveel doen als jullie, maar ik heb mijn best gedaan.', zei de egel bescheiden. 'Wat ziet dat er leuk uit.' zei de eekhoorn blij.

'Wanneer begint het feest?' vroeg de olifant. 'Ik begin er een beetje genoeg van te krijgen, zie je. Ik moet steeds verder weg om nog genoeg beukennoten te kunnen vinden.'

'Nog even', zei de eekhoorn, 'slak moet nog komen.' 'Maar het is al bijna avond' sputterde de mier tegen, 'kunnen we niet alvast beginnen?' 'Nee', zei de eekhoorn, 'ik ga wel kijken waar hij blijft.' Eindelijk kwam de slak buiten adem aan. Op zijn huisje lag één beukennoot. 'Ik dacht nog, ik haal het nooit', zei de slak buiten adem, 'maar het is gelukt!'

Ondertussen had de mier de tafel gedekt.

'Kom', zei de eekhoorn, 'alle dingen zijn gereed. Slak, mag ik jou als eerste uitnodigen? Jij hebt er het langst over gedaan om hier te komen.'

De eekhoorn zette een groot stuk taart neer voor de slak die bloosde van genoegen.

'Nu jij, egel.' zei de eekhoorn en hij zette net zo'n stuk voor de egel neer. De mier en de olifant keken elkaar aan.

'Als zij zo'n groot stuk krijgen, krijgen wij vast een veel groter stuk. Ik heb bijna vanaf het begin aan de taart gewerkt en de olifant was hier voor dag en dauw.', dacht de mier.

Maar dat viel tegen! De eekhoorn zette hetzelfde stuk voor de mier en de olifant neer. Het gezicht van de olifant betrok. Ook de mier keek niet blij.

'Niet tevreden?' vroeg de eekhoorn, 'Bij mij krijgt iedereen even veel, niemand is hier meer dan een ander!'

De mier kreeg een kleur en verslikte zich bijna in een hap. 'Ik vind het niet helemaal eerlijk', bromde olifant, 'je bent te goed voor deze wereld.' In één hap was zijn stuk taart verdwenen....

